

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court — Irlandia) — J. McB przeciwko L. E.

(Sprawa C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Sprawy małżeńskie oraz sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej — Konwencja haska z dnia 25 października 1980 r. dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Dzieci, których rodzice nie są małżeństwem — Prawo ojca do pieczy — Wykładnia pojęcia „prawo do pieczy” — Ogólne zasady prawa i Karta praw podstawowych Unii Europejskiej)

(2010/C 328/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. McB.

Strona pozwana: L. E.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1) — Dziecko, którego rodzice nie są małżeństwem — Prawo ojca do pieczy nad dzieckiem — Uregulowanie krajowe zobowiązujące ojca do uzyskania orzeczenia właściwego sądu, aby mógł zostać uznany za osobę posiadającą prawo do pieczy nad dzieckiem, które sprawia, że uprowadzenie dziecka z miejsca zwykłego pobytu lub zatrzymanie go staje się bezprawne

Sentencja

Wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie temu, by prawo państwa członkowskiego uzależniało uzyskanie prawa do pieczy nad dzieckiem przez ojca niebędącego mężem matki tego dziecka od uzyskania przez ojca orzeczenia właściwego sądu krajowego przyznającego mu takie prawo, które może sprawić, że uprowadzenie lub zatrzymanie dziecka przez matkę zostanie uznane za bezprawne w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 25.9.2010.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 11 lutego 2010 r. w sprawie T-3/10, Pérez Guerra przeciwko BNP Paribas i Hiszpanii, wniesione w dniu 17 marca 2010 r. przez Francisca Péreza Guerrę

(Sprawa C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Francisco Pérez Guerra (przedstawiciel: G. Soriano Bel, adwokat)

Druga strona postępowania: BNP Paribas i Królestwo Hiszpanii

Postanowieniem z dnia 24 września 2010 r. Trybunał (ósma izba) oddalił odwołanie.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 maja 2010 r. w sprawie T-98/10 — Franssons Verkstäder przeciwko OHIM i Lindner Recyclingtech (Chaff Cutters), wniesione w dniu 10 czerwca 2010 r. przez Franssons Verkstäder AB

(Sprawa C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Franssons Verkstäder AB (przedstawiciel: O. Öhlén, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Postanowieniem z dnia 9 września 2010 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) uznała odwołanie za niedopuszczalne.

Skarga wniesiona w dniu 22 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-368/10)

(2010/C 328/18)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Zadra i F. Wilman)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Niderlandów nie wywiązało się ze swoich zobowiązań wynikających z niżej wymienionych artykułów dyrektywy 2004/18/WE, jako że w ramach udzielenia zamówienia publicznego na dostawę automatów do kawy i zarządzanie nimi, które to zamówienie zostało opublikowane pod numerem 2008/S 158-213630, instytucja zamawiająca
 - nakazała w specyfikacjach technicznych etykiety Max Havelaar i EKO, bądź w każdym razie etykiety uwzględniające porównywalne lub identyczne kryteria, co jest sprzeczne z art. 23 ust. 6 i art. 8 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾,
 - w celu weryfikacji kwalifikacji wykonawców zastosowała kryteria i dowody odnoszące się do trwałości zakupów i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, co jest sprzeczne z art. 48 ust. 1 i 2, art. 44 ust. 2, a w każdym razie z art. 2 wspomnianej powyżej dyrektywy,
 - przy formułowaniu kryteriów udzielenia zamówienia odwołała się do etykiet Max Havelaar lub EKO, a w każdym razie do etykiet uwzględniających identyczne kryteria, co jest sprzeczne z art. 53 ust. 1 wspomnianej powyżej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że Niderlandy nie wywiązały się z zobowiązań, które ciążą na nich na podstawie prawa Unii Europejskiej w zakresie zamówień publicznych, a w szczególności na podstawie dyrektywy 2004/18/WE, przy udzielaniu przez prowincję Noord-Holland zamówienia publicznego na dostawę automatów do kawy i zarządzanie nimi. Stwierdzone naruszenia dotyczą art. 23 ust. 6 i 8 odnoszącego się do specyfikacji technicznych, art. 48 ust. 1 i 2, art. 44 ust. 2, a w każdym razie art. 2 odnoszącego się do weryfikacji kwalifikacji wykonawców oraz art. 53 ust. 1 wspomnianej dyrektywy odnoszącego się do kryteriów udzielenia zamówienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam (Niderlandy) w dniu 26 lipca 2010 r. — National Grid Indus BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

(Sprawa C-371/10)

(2010/C 328/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: National Grid Indus BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w obecnym stanie prawa wspólnotowego, wówczas gdy państwo członkowskie, w którym utworzona została spółka, nakłada na tę spółkę podatek rozliczeniowy w związku z przeniesieniem jej siedziby do innego państwa członkowskiego, spółka ta może się powołać względem tego państwa na art. 43 WE (obecnie art. 49 TFUE)?
- 2) Jeżeli na pierwsze pytanie należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: czy omawiany podatek rozliczeniowy nakładany bez odroczenia i bez możliwości uwzględnienia przyszłej utraty wartości na wzrost wartości części składowych majątku spółki przeniesionych z państwa pochodzenia do państwa przyjmującego, istniejących w chwili przeniesienia siedziby narusza art. 43 WE (obecnie art. 49 TFUE) w tym rozumieniu, że nie może być uzasadniony koniecznością podziału kompetencji podatkowych pomiędzy państwami członkowskimi?
- 3) Czy odpowiedź na poprzednie pytanie zależy również od tego, że omawiany podatek rozliczeniowy dotyczy zysku (walutowego) przypadającego w ramach niderlandzkich kompetencji podatkowych, przy czym tego rodzaju zysk nie jest rozpoznawalny w państwie przyjmującym na podstawie obowiązujących tam przepisów prawa podatkowego?